СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Пам'ятайте про Україну!

РІК XCIII. Ч. 209. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 31-го ЖОВТНЯ 1986 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, OCTOBER 31, 1986 No. 209. VOL. XCIII.

ЕКЗЕКУТИВА УАКР ВІДБУЛА НАРАДИ

Джерзі Сиgranted, Н.Дж. (Р. Б.). — Тут в суботу, 11-го жовтня 1986 року, в приміщенні УНС, відбулися чергові наради Екзекутиви Української Американської Координаційної Ради, у яких, крім членів Екзекутиви, взяв участь також голова Крайової Ради УАКР, д-р Богдан Шебунчак, який поінформував про справи СКВУ. УККА має претенсії відносно рішень, що були прийняті на двох останніх пленарних сесіях Секретаріяту СКВУ. Ці рішення, мовляв, були схвалені без їх участи. До речі, УККА і ВФ передостанню сесію, що відбулася 19-20-го квітня ц.р., цілковито збойкотував на знак протесту, що їх раніші пропозиції відбути 5-ий Конгрес СКВУ в Лондоні і заснувати там також канцелярію Секретаріяту СКВУ, були переголосовані в їх некористь, а на останній Пленарній сесії 11-12-го липня ц.р. були неприсутні з причини виїзду на похорон бл. п. Я. Стецька в Мюнхені, хоч їх тоді репрезентував присутній на нарадах секретар Мирон Барабаш, який брав участь в голосуванні. У цій справі д-р Шебунчак має зустрінутися з представниками УККА. До Програмової Комісії, яку очолює д-р Шебунчак, УККА призначив Стефанію Букшовану. V-ий Конгрес СКВУ відбудеться в жовтні 1988 року в Торонто.

Відносно конференції співробітництва і безпеки в Европі для перегляду виконання Гельсінкських домовлень у Відні 4-14-го листопада ц.р. представником УАКРади буде Наталка Павленко. Від УККА іде директор бюра УККА у Вашінгтоні Мирон Василик. Американську делеґацію очолює амбасадор Воррен Зіммерман і вона складається з вісьмох осіб від етнічних груп, з того п'ять жидів, один поляк і один українець — адвокат Юліян Куляс з Чикаґо.

Із дотеперішніх розмов у справі створення одної центральної репрезентації українців в ЗСА виходить, що УККА хоче приєднання, а не об'єднання. Екзекутива УАКРади отримала вміжчасі листи від комісії застанови над статутовими заложеннями для громадської центральної репрезентації в ЗСА з 2-го вересня 1986 року і від Конференції Безсторонніх Організацій з 6-го вересня 1986 року за підписом Владики Василя Лостена, у яких надіслано проєкти статуту, правильника для відділів і правильника виборчої комісії з пропозицією, щоб об'єднана нова централя прийняла назву „Український Американський Конгрес", та створити підготовчу комісію для скликання Надзвичайного Конгресу. Підготовча комісія повинна складатися із 18 осіб, а саме по 6 від УККА, УАКР і Безсторонніх Організацій.

Недавно появився комунікат Всегромадської статутової комісії, у якому повідомляється спільноту в Америці, що після десятьох нарад і 112 годин канцелярійної праці, на протязі 18 місяців, комісія закінчила свою працю і що всі точки статуту були всіми членами цієї комісії одноголосно прийняті крім однієї точки, а саме — назви всегромадської централі.

Комісія звернулася з проханням до обох громадських надбудов УККА і УА-

(Закінчення на стор. 3)

До Філядельфії прибуде хор „Веселка" з Канади

Філядельфія (КОНЛПУ). — В неділю, 3-го листопада ц.р., о год. -ій по полудні в залі Академії св. Василія Великого, при 711 Фокс Чейс ровд, відбудеться концерт дівочого хору „Веснівка" з Торонто, Канада.

Концерт, який є присвячений 10-ій річниці створення Української Гельсінкської Групи, влаштовує і спонзорує Комітет Оборони Національних і Людських Прав України.

Влаштовують маскаради

Йонкерс, Н. Й. — Осередок Спілки Української Молоді влаштовує тут дві забави — маскаради для молоді в листопаді. В суботу, 1-го листопада, дружинники осередку запрошують всіх прибути в костюмах на їхню традиційну маскараду в 9-ій год. вечора, на якій гратиме оркестра „Говерля". В програмі заповідається багато несподіванок та нагороди за найкращі костюми. Вступ 7 дол. в костюмах, а 10 дол. без костюмів.

В неділю, 2-го листопада в год. 3-ій по полудні відбудеться перша велика дитяча маскарада „Зачарований ліс". Діти матимуть нагоду зустрітися, побавитись та потанцювати з різними звірятками коли підуть на прогулянку в зачарований ліс.

Рівнож батьки осередку поставлять казку-пантоміму „Три ведмеді". В програмі є також забава, організаційні ігри, нагороди за найкращі костюми та смачний буфет.

Вступ для дітей 4 дол., а для батьків вступ вільний.

Заплянували наради нюйоркського Комітету Тисячоліття

Ню Йорк. — Пленарне засідання нюйоркського Комітету Тисячоліття відбудеться у середу, 19-го листопада ц.р., в будинку НТША. На засідання є запрошені всі члени Президії Комітету, Контрольної комісії і всіх інших комісій. Початок — о год. 6-ій вечора.

З тієї причини засідання заплановане на середу, 5-го листопада, не відбудеться.

Канцелярія комітету вислала запрошення до всіх членів.

Вшанують акторів українського театру в Ню Йорку

Ню Йорк. — 64-ий Відділ Союзу Українок Америки в Ню Йорку вшанує акторів українського театру та їх мистецьких керівників, Йосифа Стадника, Миколу Бенцаля та Володимира Блавацького. Імпреза відбудеться в неділю, 9-го листопада ц.р., о год. 1:30 по полудні тут у залі Визвольного Фронту при 136 Друга аве. Участь беруть: д-р Григор Лужницький, Ліза Шашаровська-Чепіль, Евген Курило, Володимир Курило та Олесь Кузишин.

Запляновано зустрічі в справі енциклопедії

Учасники нарад.

Ню Йорк. — Засідання Фундації Приятелів Енциклопедії України, під головуванням мгра В. Баранецького, відбулися тут в домі НТША.

Участь у ньому взяли такі особи: д-р А. Фіґоль, д-р І. Падох, адв. П. Саварин, С. Олесницька, Є. Борис, адв. Н. Олесницький, проф. д-р В. Маркусь, П. Яцик, д-р Я. Падох, сотн. Б. Бігус.

На засіданні узгіднено ряд зустрічей з громадянством, одна з яких вже відбулася у Нюарку-Ірвінґтоні в неділю, 26-го жовтня, а саме: Трентон, Н. Дж. — субота, 1-го листопада, докладніші інформації про цю зустріч можна отримати від мґр Дарії Кузик, телефонуючи на число (609) 586-8166;

Бостон — неділю, 2-го листопада, д-р Роман Миколаєвич — (617) 361-1965; Ютика, Н. Й., субота, 8-го листопада, о. Богдан Смик, (315) 735-5138; Ст. Катарінс Онт., неділя, 9 -го листопада, адв. Богдан Долішний, (416) 684-5127; Сиракюзи, Н. Й., неділя — 16-го листопада, д-р Іван Гвозда, (315) 488-3616; Гамилтон Онт., четвер, 20-го листопада, інж. Роман Стахів, (416) 689-6410; Монтреаль — п'ятниця, 5-го грудня, мгр Адольф Гладилович, (514) 374-3525; Фльорида — в другій половині грудня.

Х. Зарицька кандидує на повітового радного

Дітройт. — Христина Зарицька, молода українка, кандидує на повітового радного, здобувши перемогу в передвиборах Республіканської партії.

Х. Зарицька.

На громадському вічу в Українському Культурному Центрі у Воррені, Миш., у вівторок, 7-го жовтня, ряд промовців і активістів включно з конґресменом Вілліямом Брумфілдом, висловили підтримку для молодої кандидатки і закликали українських виборців голосувати за неї у виборах 4-го листопада.

Конґресмен Р. МекҐрет отримав признання від АОЛПУ

Конґресмен Рей МекҐрет, який від років підтримує інтереси української громади в ЗСА, отримав недавно признання від організації Американці в Обороні Людських Прав в Україні у формі плакети. На фото вгорі конґресмен МекҐрет (посередині) з Володимиром і Надією Юрківими, активістами АОЛПУ.

В Джерзі Сиgranted відбудеться Листопадова академія

Джерзі Сиgranted, Н.Дж. — Тут у неділю, 2-го листопада ц.р., в Українському Народному Домі при 90-96 Фліт вул., товариство „Рідна Школа", Осередок СУМ і Станиця Пласту влаштовують Листопадову академію. Початок академії о год. 2:30 по полудні. У програмі святочна доповідь, яку виголосить ред. Іван Кедрин-Рудницький, музичні виступи, деклямації.

ДЕРЖАВНИЙ СЕКРЕТАР Джордж Шулц зустрінеться наступного тижня у Відні з міністром закордонних справ СССР Едуардом Шеварднадзе. Як вважає речник міністерства закордонних справ СССР Ґеннадій Ґерасімов, який виступив на пресовій конференції у Москві, ця зустріч покінчить з непорозумінням, що виникло між двома країнами після Рейкявіку.

Р. РЕҐЕН ЗАКЛИКАЄ ГОЛОСУВАТИ ЗА РЕСПУБЛІКАНЦІВ

Коламбус, Джорджія. — Виступаючи тут в муніципальному центрі міста в підтримку сенатора-республіканця Мека Меттінглі, який добивається перевибрання на другу каденцію, президент Роналд Реґен заявив, що при допомозі таких сенаторів, як Меттінглі, він „відродив економіку, що лежала в руїнах", і його політика „приведе до другого економічного буму", якщо Сенат лишиться під контролею республіканців.

Вслід за Коламбусом президент побував у містах Бірмінґем, Алабама, і Шарлотт, Північна Каролайна, де також закликав виборців голосувати за республіканців на виборах 4-го листопада.

Виступаючи тут, Р. Реґен не згадав по імени колишнього президента Джиммі Картера, „відповідального за економічну катастрофу", але згадав двох демократів-лібералів, які будуть задавати тон в Сенаті, якщо республіканці втратять більшість. „Якщо республіканці втратять більшість, то ми побачимо, що такі ліберали, як Джо Байден і подібна особа з Массачусетсу будуть вирішувати справу, кому бути суддями. Я готовий закластися, що ви не погодитесь, щоб це вирішували Джо Байден або Тед Кеннеді", — сказав Президент.

Р. Реґен згадав про свою недавню зустріч з Міхаїлом Ґорбачовим у Рейкявіку. Він сказав, що сумнівається, чи кремлівським вождям можна довіряти: „Ні один президент, який відповідає за свої вчинки, не повинен покладатися на клаптик паперу. Історія показує, що совєти порушують підписані угоди. Тому ми покладаємося на американську техніку, а не на совєтські обіцянки".

„Моє ім'я ніколи більше не появиться у картках до голосування. Але якщо ви хочете віддати мені свій голос ще один раз, голосуйте за Мека", — сказав Президент, звертаючись до присутніх.

Говорячи про опонента М. Меттінглі, конґресмена Фовлера, Р. Реґен підкреслив, що той 13 разів голосував у Палаті Репрезентантів проти допомоги борцям за свободу в Центральній Америці, а також голосував проти ракет МХ, стратегічної оборонної ініціятиви і збалянсованого бюджету.

К. Акіно не хоче звільняти свого міністра оборони

Маніля, Філіппіни. — Дорадники філіппінського президента Коразон Акіно настоюють, щоб вона звільнила з посту міністра оборони її теперішнього критика Хозе Понсе Енріле, але не зважаючи на його критицизм, а навіть виступи перед філіппінськими націоналістами, ба щобільше, прихильниками колишнього президента Фердінанда Маркоса, Акіно відмовляється від драсатичних потягнень, які можуть захитати цілу політичну структуру, яку опозиційні партії розбудовували на протязі довгих років.

Один з офіційних осіб в уряді заявив, що заки К. Акіно рішиться на такий драстичний крок, як звільнення міністра оборони, який, до речі, допоміг опозиції перемогти кризу і прийти до влади, вона мусить бути абсолютно переконана, що Енріле більше не належить до урядового „естаблішменту" і працює в напрямі дестабілізації урядової коаліції. Уряд наказав також поліційним чинникам і працівникам державної служби безпеки перевести докладно слідство у справі бомбових замахів в Манілі, щоб переконатись чи вони політично мотивовані, чи це тільки звичайна відплата терористичного зразку.

В кожному разі зміцнено охорону президентського палацу, подвоєно число охоронників президента К. Акіно й інших високих урядових осіб, поширено повновласті для державної служби безпеки, щоб не допустити до масових демонстрацій і заколотів прихильників Ф. Маркоса, бо не треба виключати, що бомбові замахи, у яких були поранені військові і цивільні особи, може були зорганізовані з метою вже згаданої дестабілізації уряду.

У СВІТІ

АНАТОЛІЙ ДОБРИНІН, член Центрального Комітету КПСС і головний дорадник у справах міжнародної політики, зробив, мабуть, дві основні помилки в Рейкявіку порадивши генеральному секретареві Міхаїлові Ґорбачову, що президент ЗСА Роналд Реґен мабуть вийде із своєю власною пропозицією роззброєння, базованою на його промові на сесії Генеральної асамблеї ОН і не перестеріг свого лідера перед наслідками неуспішних розмов, які можуть бути некорисними для Совєтського Союзу. Дипломати в Москві починають говорити між собою, що політична зірка колишнього амбасадора до ЗСА А. Добриніна починає гаснути.

З НЕВІДОМИХ ПРИЧИН лідер Палестинської Визвольної Організації Ясір Арафат не показується публічно вже від довшого часу, але його владу, розмови, поїздки з одної арабської країни до другої, кожний відчуває. Ізраїльська і американська розвідки думають, що Арафат має дві проблеми від розв'язки яких буде залежати дальша доля ПВО: він мусить знайти країну ,яка остаточно погодиться на приміщення його головної квартири, після відмови Тунісу ,і полагодити міжусобиці між поодинокими фракціями, які взаємно себе поборюють і тим самим послаблюють загальну силу ПВО. Теперішні опірні пункти ПВО знаходяться у трьох державах: Іраку, Судані і Північному Ємені.

СОВЄТСЬКІ ВЧЕНІ і винахідники заявили своєму „босові" Міхаїлові Ґорбачову, що вони можуть запропонувати йому свій проєкт оборонної стратегічної системи „стар ворс", або космічної зброї, подібної до американської. Для цього проєкту вони потребуватимуть однак американських потужних комп'юторів, щоб цей проєкт перевести в життя.

КОМУНІСТИЧНА ПІВНІЧНА Корея, наслідуючи в'єтнамців, також хоче торгувати костями американських вояків, які впали в бою під час корейської війни. Представники Північної Кореї запропонували, що вони є згідні розпочати в тій справі переговори з американськими ветеранськими організаціями про передачу залишків 8,200 вояків, похованих на території Північної Кореї. До чого стремлять корейські комуністи, запитують політичні спостерігачі. Правдоподібно до нав'язання дипломатичних зв'язків із З'єднаними Стейтами Америки і торговельної співпраці.

ЗСА НАСТОЮВАТИМУТЬ НА ПІДПИСАННІ ДОГОВОРУ З СССР

Рапід Сиgranted, Південна Декота. — Офіційний речник Білого Дому Леррі Спікс, який перебуває разом з президентом Рональдом Реґеном у поїздці по стейтах, допомагаючи республіканцям виграти вибори до Сенату і Палати Репрезентантів, заявив під час зустрічі з кореспондентами, що З'єднані Стейти Америки настоюватимуть на підписанні сепаратного договору із Совєтським Союзом у справі редукції ракет середнього засягу, не зважаючи на те, що СССР все ще пов'язує цей договір з оборонною стратеґічною системою („стар вор"), або космічними апаратами, яка, як, відомо, є ще тільки в стадії дослідів.

Л. Спікс заявив, що державний секретар ЗСА Джордж Шулц, який має заповіджену зустріч з міністром закордонних справ СССР Едуардом А. Шеварднадзе у Відні при кінці наступного тижня, представить американський плян, меншбільш такий самий про який була мова в Рейкявіку, Ісляндії, між президентом Р. Реґеном і генеральним секретарем ЦК КПСС Міхаїлом Ґорбачовим. Совєтський лідер, виступаючи на совєтській телівізії не виключав можливости окремого договору з Америкою, а радше навпаки, пропонував починати з ракет середнього засягу і їхньої редукції в Европі і Азії, а потім, як виясниться багато справ, а головно справа космічної зброї, все можна буде доповнити договір і включити стратеґічні нуклеарні ракети далекого засягу і перейти до пропозиції Президента ЗСА про цілковите знищення цих ракет на протязі 10-ох наступних років.

Базою для таких переговорів, чи зглядно продовження переговорів між ЗСА і СССР має бути домовленість в Рейкявіку і з цією точкою зору, як виглядає із заяв, погоджуються совєтські керівники. Л. Спікс вважає, що треба спробувати підписати окремий договір у справі нуклеарних ракте середнього засягу і від того почати зменшення атомової зброї про яке говорили обидва лідери в Ісляндії.

Покищо не відомо з якими плянами приїде до Відня на конференцію европейської безпеки і співробінництва совєтський міністер Е. Шеварднадзе, але покищо немає жадних познак, що совєтські чинники змінили свою настанову до уже узгідненої справи. Навпаки, вони навіть дещо змодефікували свій підхід до стратеґічної оборонної системи, головно тоді, як президент Р. Реґен запропонував їм спільні досліди над цими космічними апаратами.

Очевидно, загальну політичну атмосферу дещо ускладнила справа „видворювання" совєтських дипломатів із ЗСА і американський з СССР, але вона ледве чи стане головною причиною затримки у переговорах про зменшення атомової зброї, — кажуть політичні спостерігачі. Вони звертають увагу, що від цієї, вдаваної чи щирої роззброєневої атмосфери, напевно втратить Віденська конференція, ціллю якої є переглянути дію Гельсінкських угод, підписаних 35-ма країнами в 1975 році. Бож нема де правди діти, тільки маленька горстка держав придержується їх у повному розумінні цього слова.

В АМЕРИЦІ

ВИСТУПАЮЧИ В АМЕРИКАНСЬКОМУ жіночому клюбі, міністер оборони Філіппін Хуан Понсе Енріле заявив, що він критикував і буде критикувати президента країни Коразон Акіно і попередив „друзів в інших країнах" проти вмішування у внутрішні справи Філіппін. Х. Енріле не назвав, яких „друзів" і з яких країн він мав на увазі, але цілком зрозуміло, що філіппінський міністер звертався головним чином до З'єднаних Стейтів. Його виступ відбувся після того, як речник Державного департаменту Чарлз Редман заявив: „Нема ніякого сумніву в тому, що ми підтримуємо Акіно і її уряд". Тим самим Ч. Редман дав зрозуміти, що Уряд ЗСА виступає на стороні К. Акіно в її суперечностях з міністром оборони. Конґресмен-демократ Стів Солаж, який очолює в Палаті Репрезентантів підкомісію в справах країн Азії і басейну Тихого океану, порівняв Акіно з Жанною д'Арк, і заявив, що більшість філіппінців підтримує її, а не міністра оборони.

ДВІ БОМБИ ВИБУХНУЛИ недалеко від американських військових установ у Пуерто Ріко. В результаті вибуху один чоловік був легко поранений. Вісім бомб були знешкоджені в різних частинах Пуерто Ріко. Відповідальність за вибухи взяла на себе організація сепаратистів, яка настоює на незалежности Пуерто Ріко від З'єднаних Стейтів Америки. Як показали останні вибори, ідею „незалежности" підтримує менше одного відсотка пуерторіканців. Лідери сепаратистської організації живуть в ЗСА. Для досягнення своєї мети вони вдаються до вибухів, вбивств, підпалів. В минулому році ФБІ заарештувало 13 пуерторіканців, членів сепаратистської групи Мачетерос, обвинувачених в крадежі 7 мільйонів долярів.

В ПАЛО АЛЬТО, КАЛІФОРНІЯ, був заарештований 33-річний ляборант Аллен Джан Дейвіс, який намагався продати совєтській розвідці інформації, які він почерпнув на військовій службі. Він зателефонував у совєтське консульство у Сан Франсіско і запропонував продати матеріяли про діяльність розвідки американських військово-повітряних сил. 22-го вересня він зустрівся в парку з працівником ФБІ, який представився працівником совєтського консульства і сказав, що він називається Іван. А. Дейвіс розповів співрозмовникові про методу праці американської військово-повітряної розвідки і нарисував йому кілька схем. Він сказав, що роздобув відповідні дані, коли служив у 1983-84 роках на авіяційній базі Райн-Майн у Західній Німеччині. 5-го жовтня Дейвіс знову зустрівся з цим працівником ФБІ і запропонував йому додаткові секретні інформації. В матеріялах справи не пояснюється, яким чином ФБІ дізналося про контакти Дейвіса з совєтським консульством і чому він був заарештований саме у понеділок, 27-го жовтня, а не скорше.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН, підписуючи закон про боротьбу з наркотиками, сказав: „Американський народ хоче, щоб Уряд був непримиримим до розповсюджувачів наркотиків. Наша ціль така: наступне покоління американців не повинно знати, що таке наркотики". На церемонії підписання закону були присутні учителі, професійні спортовці, законодавці. Виступаючи перед ними, Президент відзначив заслуги в боротьбі з наркотиками сенатора Поли Гокінс, яка очолює сенатську комісію охорони дитинства і родини, боротьби з наркоманією і алькоголізмом. П. Гокінс веде боротьбу за перевибрання на другу каденцію в Сенат, і Президент сподівається, що вона зможе перемогти у виборах 4-го листопада. Але чи зможе Америка здобути перемогу над наркотиками?

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 451-2200

Subscription 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to
Svoboda 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Боротьба за Сенат

Дня 4-го листопада 1986 року відбудуться на всьому терені ЗСА вибори, в яких буде рішатися, чи Сенат залишиться в руках Республіканської партії, чи стане так само демократичним за партійною більшістю, як є Палата Репрезентантів. І тому у виборчій кампанії не розглядається будь-якої сутньої проблеми внутрішньої чи закордонної політики, ані проблеми економіки — щорічного дефіциту бюджету чи дефіциту торговельного балансу, а тільки і виключно персональні справи кандидатів до Сенату, но й очевидно до Палати Репрезентантів, куди вибирають всіх 435 конґресменів. У Сенаті республіканці мали в останній каденції невеличку більшість 53:47 мандатів. У Палаті Репрезентантів більшість демократичної партії становить 253:180 мандатів. Якщо демократи збільшать свій стан посідання в Сенаті тільки на чотири мандати — вони дістануть більшість одного голосу, яка — разом із Палатою Репрезентантів — створить цілком змінену внутрішньо-політичну ситуацію, страшенно прикру для президента Роналда Реґена.

За вислідами опитів Демократична партія має дуже добрі шанси загорнути Сенат. Їхні кандидати мають шанси вигри, оспорюючи республіканські кандидатури, в дев'ятьох стейтах. Республіканці мають — за передбачуванням фахівців — добрі шанси виграти чотири сенатські мандати — але це може бути замало, щоби зберегти більшість. Тому президент Реґен знаходиться у постійних роз'їздах з пропаґандивними промовами у користь республіканських кандидатів. „Тайм" з дати 3-го листопада 1986 року стверджує, що Республіканська партія має за собою у цих виборах два поважні атути: президента Реґена і гроші. Крайовий Республіканський Комітет для рятування Сенату розподілив між своїми кандидатами до Сенату суму 6 мільйонів тисяч долярів, коли такий сам Крайовий Комітет Демократичної партії дав до розпорядження демократичним кандидатам до Сенату тільки 2 мільйони вісімсот тисяч. Коли за республіканськими кандадатами аґітує президент Реґен, то головним передвиборчим аґітатором демократів є сенатор Едвард Кеннеді. Проте демократи використовують кожну нагоду для виборчої пропаґанди. Так, наприклад, в минулий вівторок відбулася у Ню Йорку маніфестаційна парада з участю кругло 3 мільйони людей. Демократичний губернатор Маріо Квомо і демократичний посадник Едвард Кач одверто аґітували: голосуйте за демократами.

Це неприємні вибори, бо коли йдеться не про справи, а про людей, то суперницькі кандидати обкидують один одного прерізними персональними закидами і атмосфера насичена демагогією. Той характер теперішніх виборів відстрашує багатьох виборців, щоб взагалі йти до виборчих домівок. А шкода, бо голосування — це не тільки громадський обов'язок, але й своєрідний привілей кожного громадянина. Це привілей, що його дає американська конституція, той „праведний закон Вашінґтона", що його бажав Україні Тарас Шевченко. Українці, американські громадяни, повинні піти масово до голосування — хай кожний голосує, як кому наказує політичний світогляд. Але найгірше взагалі стояти „збоку". „Невралітет" став головною причиною катастрофи української визвольної війни-революції. Хай же тут не буде невтральних і пасивних — хай усі виконають свій обов'язок громадянина американської великодержави. Єдиним критерієм, яким повинні українські оборонці керуватися у своєму голосуванні є: як даний кандидат ставиться до проблеми Сходу Европи і чи він визнає за Україною право до самостійного державного життя, чи волів теперішній стан „великого господарського обширу", що ним є совєтська імперія.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН підписав зокон про боротьбу з наркотиками. Згідно з новим законом, на боротьбу з наркотиками виділено 1.7 більйона долярів, а до порушників будуть вживатися більш суворі заходи покарання. Закон передбачає створення нових і розширення існуючих організацій, які ведуть боротьбу з контрабандою наркотиків і з продавцями наркотиків у самій країні. Підвищуються терміни покарання злочинців, які сприяють розповсюдженню наркоманії, особливо тих, хто продає наркотики неповнолітнім школярам.

Степан Женецький

ҐОРБАЧОВА ГЛАСНІСТЬ: ЗМІНА СТИЛЮ, А НЕ СУТІ

Як тільки минулого року засів на найвищий стілець у Кремлі новий найголовніший комуністичний ватажок Міхаіл Ґорбачов, то він зразу почав твердити про „гласність", тобто відкритість в московській комуністичній тюрмі народів. Тією обіцянкою про „гласність" він почав пускати туман в очі західніх провідників, що мовляв, досі все життя у Совєтському Союзі було закрите, засекречене, а він починає його „відкривати", тобто, відскречувати. З того часу західні журналісти в Москві завважують, що сам Ґорбачов та деякі „грубші риби" московсько-совєтської знаті, частіше зустрічаються і розмовляють з представниками широких засобів інформації — преси, телевізії та радіо. Також головніші представники московсько-комуністичного царства часто виступають на американській телевізії — згадати б самого Ґорбачова та ще декого з совєтських пропаґандистів-підбрехачів.

Дехто з наівніших політиків на Заході зараховує до „гласності" Ґорбачова також цей факт, що Москва повідомила Америку й Захід про затоплення московсько-совєтського атомового підводного човна в Атлантійському океані, Але совєтський уряд мусів проголосити цю вістку світові, бо знав, що цього випадку не можна буде затаїти, бо американці знали що цей підводний човен був у клопоті ще заки Ґорбачов повідомив про це Вашінгтон, перед зустріччю в Ісляндії.

За останніх шість тижнів совєтська преса також писала про затоплення московсько-совєтського прогулянкового корабля на Чорному морі, де загинуло біля 400 людей, та про намагання захопити силою літак в місті Уфі, що находиться на схід від Москви. Рівнож Ґорбачов дозволив західнім журналістам глянути на краєчок засекреченого місця, де совєти випробовують атомову зброю; він також погодився покликати західніх військовиків на маневри совєтської армії.

Але всі ці незначні „зміни" в поведінці Ґорбачова — це тільки зміна стилю, а не суті совєтської політики; це , як то кажуть, старе вино, в московському випадку: затхле, кисле) в нових бочках.

Сподівання декого на Заході на „відкритість" — „гласність" Кремля були брутально розторощені арештуванням москалями американського кореспондента в Москві Ніколяса Данілова, приписавши йому шпигунство. Після чотирьох тижнів Москва справді звільнила Данілова, але тільки після загрози Вашінґтону, що коли не буде звільнений Данілов, то не буде передвершинної зустрічі в Ісляндії.

Арештування американського кореспондента в Москві ясно показало, що. не зважаючи на натякання Ґорбачова про „гласність", — поступування совєтської влади ані трошки не змінилося. Вони завжди повертаються до брутальних засад, застосовуючи, як і у випадку Данілова, коли ув'язнюють невинного журналіста, як інструмент державної політики.

Також заперечив дуже яскраво свою „гласність" Ґорбачов, коли Москва не дала візи одному з трьох американських кореспондентів радіо „Голос Америки" на конференцію в Ризі, Латвія, що відбулася в днях 15-го — 19-го вересня ц.р.

Таке трактування американських кореспондентів суперечить духові і домові про культурний обмін, заключений в Женеві минулого року, що є рівнож частиною угоди Гельсінкського Акту з 1975 року. Тут цікаво теж відмітити, що відмова візи одному з американських кореспондентів сталася у цей сам день, коли Данілов був випущений з в'язниці і перейшов жити до американської амбасади в Москві.

На відмовлення візи одному американському кореспондентові радіо „Голос Америки" Американська Інформаційне Аґенство (АІА) гостро запротестувало і застосувало засаду: або їдуть усі три американські радіові кореспонденти — або жодний не їде. АІА не хотіло погодитися на те, щоб московсько-совєтський режим диктував, котрі американські журналісти можуть їхати до Совєтського Союзу, щоб звітувати з нарад, а котрі-ні. У відміну до Совєтського Союзу, американці не обмежують вступу тим закордонним журналістам, яких американські власті недолюблюють за те, що вони пишуть неприхильно про Америку.

Совєтські можновладці (також і царські) ніколи не любили і не люблять західніх журналістів у себе вдома, і тому вони намагаються робити з них шпигунів.

Така слабенька, до того вимушена, ґорбачовська „гласність" проявляється відносно Заходу. Але чи діє вона („гласність") також і внутрі московсько-комуністичної тюрми народів? Ні, — відповідають західні журналісти з Москви. Внутрі московського червоного царства не проявляється жодна „гласність". Всі часописи, телевізія та радіо в Совєтському Союзі далі є контрольовані комуністичною партією. Всі журналісти є членами партії, або її довіреними людьми. Новини є державною таємницею так довго, доки партія не дозволить їх публікувати.

Публікування новин внутрі Совєтського Союзу, є вповні залежне від Ґорбачова. Він дозволяє московсько-совєтським журналістам писати критичні статті, яких вони раніше не могли писати, але тільки про такі

(Закінчення на стор. 4)

Андрій Бук

ЕКОНОМІЧНИЙ ОГЛЯД

I.

Економічні показники за третій квартал і з останнього місяця виказують, що господарсько-економічний стан країни хитається далі. Головні причини: великий дежавний дефіцит і дефіцитовий торговельний балянс. Вправді після 20-ти місяців зниження доляра на вартості торговельний балянс почав поправлятися. Останні два місяці підряд імпорт зменшується, а експорт більшає, дешевий бо доляр збільшує попит на американський товар за кордоном.

У Західній Німеччині експорт будівельних матеріялів і індустрійних машин зменшився на 18 відсотків. У Японії імпорт хемікалій і рільничих машин із ЗСА за останній рік збільшився на 21 відсоток. Відкликаний два роки тому Францією закуп радарових систем, вартости одного більйона долярів почав активізуватися. Наразі не дуже помагають економічні конференції: Міжнародна економічна конференція 12-ти держав в справі торгівлі (15-го вересня) в Уруґваї; секретна економічна конференція представників 7-ох індустрійно сильних держав (26-го - 27-го вересня) у Вашінгтоні відносно відсоткової стопи, вимінної торгівлі та торговельного дефіциту (рішено залишити дотеперішню фінансову політику) і третя конференція представників 21 держав (2-го жовтня) в справі міжнародної торгівлі та зниження відсоткової стопи, щоб зменшити інфляцію. Загальна народна продукція за останній квартал зросла на 7.10 відсотка (попередній квартал 6.10 відс.) на кінець третього кварталу 2.4 відс., безробіття за вересень збільшилося до 7 відс. (у вересні зросли до 2.1 відс., перший раз за останніх шість місяців), 260,000 втратило працю, головно в мануфактурі і сталі. Інфляція за вересень зросла 1⅜ відс. на кінець третього кварталу 3.5 відсотка, консумпційні ціни зросли 2.2 відс., мануфактурна продукція автомобілів 3.2 відс., ціни на харчі зросли на 1 відс., дрібна продаж на 0.8 відс., особисті доходи зросли на 3.8 відс.

В автомобільній індустрії, яка є підставою американської економії (затруднює поверх 100,000 робітників), дальший застій, через збільшений імпорт малих, дешевих закордонних авт. За вересень продаж авт впала. Дженерал Моторс і Крайслер продукують на експорт малі авта. Дженерал Моторс втратив у цьому році 340 міл. дол., 49 відс., Крайслер 21 відс., єдиний Форд виказує зиск 12 відс. Дженерал Моторс зліквідував-відпродав дві фабрики авт (затруднював 3,000 робітників і випускав річно чотири тисячі авт) у Південній Африці з причин: економічних (депресія в країні), соціяльних і політичних. Також Ай Бі Ем (найбільша компюторська фірма), Дженерал Електрік і Кока Кола продали свої фабрики через слабі зиски. Останнього року Південну Африку покинуло 34 американські компанії, а від 1984 року покинули цю країну аж 55 американських компаній.

У сільському господарстві в цьому році врожай пшениці і кукурудзи зріс (8 більйонів бушлів), а сої зменшився (11 більйонів бушлів). Запотребування на фармерські продукти меншає, експорт слабий, тому ціни на фармерські продукти далі падуть (кукурудза 2.5 відс., пшениці 2 відс., соя дещо звишкує). Останньо Совєтський Союз не купив пшениці від ЗСА, мовляв, врожай дописав, а це тільки тому, щоби притишити чорнобильську нуклеарну катастрофу, із-за якої висока радіяція знищила на десятки років український чорнозем-житницю не лише Совєтського Союзу, але і Західньої Европи. Головна причина–брак твердої валюти, бо запаси золота на вичерпанні, а ціни на нафтові продукти — низькі. Натомість совєтський уряд купив чотири мільйони тонн пшениці в Австралії і Канаді, 11 дол. на бушлі дешевше. У ЗСА купив лише 6 мільйонів тонн сої.

У нафтовій індустрії ціни дещо зросли (3.8 відс. через зменшену продукцію з 21 мільйона бочок денно до 17 бочок у ціні 14 дол. за бочку. Остання (четверта цього року) 16-ти денна конференція 13-ох членів ОПЕКу в Женеві рішила залишити ту саму високу продукцію нафти (17 мільйонів бочок денно в ціні 18 дол. за бочку), з тим, що деякі держави можуть зменишити, або збільшити продукцію — залежно від економічного положення країни. ОПЕК закликає не-членів зменшити продукцію і піднести ціни на нафтові продукти; з цим Мехіко згідний, Совєтський Союз і Норвегія застановляються. Імпорт нафтової ропи до ЗСА за останніх дев'ять місяців збільшився з чотирьох до п'яти мільйонів бочок денно. Стейти Аляска і Тексас у фінансових клопотах. Через низькі ціни на нафтові продукти тратять більйони долярів. Тексас виказує 2.3 більйона дол. дефіциту. Ціни на нафту впали до 10 дол. за бочку, 750,000 людей без праці.

Закінчення буде.

З України про Україну

В ПОШАНУ МИСТЦЕВІ

Ім'я артиста Мар'яна Крушельницького добре знане серед шанувальників театру не лише на Україні, але й поза нею. Його творчість назавжди увійшла до золотого фонду української культури. М. Крушельницький віддав сцені півстоліття нелегкої праці, створив понад 140 різних ролей, поставив як режисер близько 50 вистав, виховав численних учнів, які працюють у багатьох театрах країни. Його називають шукачем сценічних скарбів, мрійником, поетом театру. Саме таким його і зобразила на мармуровому пам'ятнику скульпторка Галина Кальченко на Байковому кладовищі. Ще одним пам'ятником надхненному мистцеві стала біографічна повість Василя Русанова „Мар'ян Крушельницький", що вийшла у Києві. Автор тепло розповідає про роки дитинства видатного артиста, які минули на Тернопільщині, у селі Пилява тодішнього Бучацького повіту, про навчання у гімназії, про творчість на сценах „Руської бесіди", „Березоля" під керівництвом Леся Курбаса, який, за словами Крушельницького, був його „першим, надзвичайно серйозним і принциповим учителем не тільки мистецтва як певної професії, як певного ремесла, а й учителем філософії мистецтва". В. Русанов багато місця присвячує творчому зростанню Крушельницького як актора і режисера Харківського ім. Т. Шевченка і Київського ім. І. Франка драматичних театрів.

190-ТА ОСІНЬ

Дендрологічний парк „Олександрія" Академії Наук України розташований на лівому березі річки Рось у Білій Церкві на Київщині. Заповідна зона заснована на базі старовинного декоративного парку площею понад 200 гектарів. Ця видатна пам'ятка садово-паркової архітектури України кінця ХУІІІ століття становить культурну та естетичну цінність. На території парку є двоповерхова споруда — музей. При вході в нього сяють золотими літерами меморіяльні таблиці. Напис на одній з них розповідає, що в 1845 і 1847 роках „Олександрію" відвідав Тарас Шевченко. До колекції парку входить понад 1,800 видів, різновидностей та форм рослин місцевої та зарубіжної фльори. „Олександрія" прекрасна будь-якої пори року. Мальовничі краєвиди древнього парку вражають кожного, хто сюди завітає. Не залишають нікого байдужим, дарують хвилини насолоди і в першу, і в соту прогулянку тінистими алеями між правічних дерев, які ніби тихенько нашіптують про давнину, про наших працурів, чиї працьовиті руки і поетичні серця виплекали це романтичне диво. 190-та осінь крокує парком. Сьогодні він такий чарівний, казковий і незбагненно мрійливий, як і перших літ свого існування.

НА ЧЕСТЬ ЛЕСІ УКРАЇНКИ

До 115-річчя з дня народження великої поетеси і громадської діячки Лесі Українки в Івано-Франківському краєзнавчому музеї було відкрито виставку. Експонувались різні видання творів авторки „Лісової пісні". Фотографії, фотокопії листів, ілюстрованих матеріялів розкрили взаємини поетеси з І. Франком, Н. Кобринською, М. Павликом, В. Стефаником. Широко розкрито тему „Леся Українка на Гуцульщині". Відомо, що Леся Українка в 1901 році відвідала в Чернівцях О. Кобилянську, побувала у Вижниці, а потім у піяністки О. Окуневської у с. Яворові, у Волинянських у Криворівні, де зустрілася з І. Франком та В. Гнатюком. В тому ж році поетеса більше місяця жила в Буркуті, де серед чудової природи Карпат працювала над творами „Одержима", „В пущі", написала кілька поезій, лікувалася. В 1974 році в селищі Буркут встановлено пам'ятний знак з барельєфом Лесі Українки.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ПОДЯКА ЗА ГОСТИННІСТЬ

До Високоповажаного головного предсідника д-ра І. Флиса Українського Народного Союзу в Джерзі Сити, Н. Дж.

Високоповажаний Пане Докторе!

Просимо прийняти від нас, як організаторів автобусової прогульки та всіх прогульковців, нашу найщирішу подяку за Ваше прихильне наставлення до нас та Ваше надзвичайно приємне прийняття нас усіх у домі Українського Народного Союзу.

Нам було прикро, що ми були у поспіху, але віримо, що Ви нас розумієте, а це те, що їдучи в таку далеку дорогу ми хотіли показати нашим прогульковцям також Статую Свободи, про яку можемо тільки читати в пресі, або оглядати на телевізії.

Ваш дім і все, що в ньому міститься мало для нас символічне пов'язання із Статуєю Свободи.

Ще раз щиро дякуємо за все і остаємось із пошаною до Вас.

Ірина Руснак
голова 47-го Відділу
Союзу Українок Америки

Стефан Приймак
секретар Братства
св. Йосафата
217-го Відділу УНС

Володимир Жила

ПРИСТРАСНЕ ШУКАННЯ

Іванна Чорнобривець, „Ескізи: Поезії", Об'єднання Українських Письменників „Слово", Мюнхен, 1976.

Про поезію у нас говориться і пишеться тепер багато. Дехто з рецензентів сприймає її без будь-яких критичних зауважень. Ми додержуємося іншої думки: бачимо і позитивне, і неґативне. Передусім в око впадає, що деякі наші поети часто ганяють за незвичайною, „оригінальною" формою та незвичним змістом, інколи майже незбагненним.

Однак бувають і приємні вийнятки — притому навіть неподинокі. Тут маємо на увазі поетку Іванну Чорнобривець (справжнє прізвище О. Сулима-Бойко), автора збірки поезій, „Ескізи". Іванна Чорнобривець має замилування до різних форм мистецтва найбільше до театру, а потім до поезії і малювання. Ще студенткою в Харкові, вона писала дитячі оповідання й казки для радіонадавань. В 50-их роках стала писати поезії й новелі, що друкувалися в різних журналах у діяспорі. Її оповідання „Капрі" було відзначене на конкурсі журналу „Київ", де цей твір і з'явився друком.

На початку 1950 року вийшла її перша збірка поезій „З блакиті неба і скорботи душі", з передмовою д-ра Ростислава Єндика. У збірку ввійшло 16 ліричних поезій та одна поема, фантастична казка-феєрія „Морський коник". Ця збірка, на думку поетики, визначає в основному напрям її хисту: „чиста глибинна лірика, сповідь душі і мрійництво, коли мрія шугає і творить свій фантастичний блискучий світ" (стор. 7). Д-р Р. Єндик помітив в поезії І. Чорнобривець первень національного активізму. Проявляються у поетки й соціяльні елементи, як видко в казці „Морський коник". 1963 року появилася її збірка новель „З потоку життя", тематично зв'язана з еміґраційною дійсністю, з похмурим трагічним минулим часів Сталіна та революційною боротьбою українського підпілля.

„Ескізи" (1976) — це нове досягнення в творчості І. Чорнобривець. Збірка, в яку ввійшло 32 поезії, розділена на три частини, в цілому змістовна, інтелектуальна, свіжа сповнена великого болю і тривоги за долю України. Розподіл на три частини немає в основному глибокого тематичного підґрунтя, це вірніше внутрішньо-духовий розподіл, подиктований вибухами почуттів і емоцій.

У збірці експресивною силою позначені її національні почуття, висловлені у вірші „В час безсоння", де поетка відчуває себе невід'ємною частиною свого народу:

Ми боремось
за долю України,
за неї в бій підем,
і вирвем із руїни.

Спрага справедливого ладу, краси й змоги, що проявляється в душі поетки, відчутна в усій її поезії. Вона формує її світовідчування, продовжує її національний активізм, якого так багато в її віршах і який живиться від душевої пласкости, активного ставлення до життя:

За волю народню велась боротьба.
Здобутки влади, мистецтва, культури
завжди плекала відважна юрба.

Глибока експресія думки проникає майже кожний вірш і є, мабуть, головною ознакою її поезії

Сміливі воїни бились, як тури...
Століття минали...Доля жорстока
злобно щербила мечі їм і мури...

Козацька та кров просякла глибоко,
квітне яскраво пучками калини...
Душа ж України літає високо —

В небі до Бога молитвами лине...

(„Терцини")

Ці рядки ретроспективного характеру звучать щиро, самобутньо й наскрізь правдиво. Всюди проявляється внутрішня логіка, сенс, що своїм корінням сягають у кращі здобутки нашої літератури.

Поетка обожнює природу. Море й гори — це її світ, в якому вона живе й який кожночасно поглинає її душу. Вона стверджує її красу й практичну доцільність в житті людини. Природа для неї — це вічне джерело творчости й краси:

це символ людського життя;
глибина незбагненної тайни.

(„Символ людського життя")

У вірші „Швайцарія" природа прибирає новий суспільно-національний зміст:

Розцвітає і кріпне країна,
хоч усюди озера та гори;
а багата моя Україна
мучиться, стогне від горя...

Ремінісценція стану України позначена злиттям почуття й думки, що вказує на ідейну зрілість вірша.

Вірш „Каплиця" — це добрий ліричний пейзаж, в якому поетка ніби акварельними фарбами малює самотню каплицю під лісом в снігу. Тут гостро відчута краса природи та прагнення збагнути її таємничість:

Двері навстіж відкриті в каплиці,
тупцюються вітер на місці,
Чорне Розп'яття склепило зіниці.
У куточку вертеп і в колисці
Немовлятко вітають синиці.

Навколо все дике, пустельне...
А тут пахне ладаном, лоєм.
Різдвяні санки запрягають серни...
Палають свічки перед аналоєм,
щоб Боже Дитятко не змерзло...

(Закінчення на стор. 4)

ПРЕЗИДЕНТ ФІЛІППІН Коразон Акіно погрозила, що у випадку дальшого проволікання переговорів з комуністами, які ставлять все нові й нові перешкоди, вона буде змушена вжити проти партизанських частин, контрольованих комуністами, силу і закінчити їхню 17-річну підривну роботу в тій країні. Її погрози збіглися з великою демонстрацією жінок в Манілі, які домагалися, щоб К. Акіно трималася своєї мирної політики і домагалися звільнення міністра оборони Хуана Понсе Енрілє, який гостро критикує уряд за поблажливе ставлення до комунізму.

Екзекутива...

(Закінчення зі стор. 1)

КР, щоб спільно із представниками Безсторонніх Організацій полагодили справу, сказано в комунікаті.

Екзекутива розглянула надіслані листи Статутової комісії і Безсторонніх Організацій і рішено у відповідь написати листа до Владика Лостена, що УАКРада погоджується на подані пропозиції і на назву „Український Американський Конгрес", але таку саму згоду має подати УККА, бо в іншому випадку дальші переговори до нічого не доведуть. Рішено теж подати до преси становище УАКРади у цій справі.

В репортажі про засідання Крайової Екзекутиви УККА з 27-го вересня ц.р., яке появилося в „Америці" (ч. 174 з 9-го жовтня ц.р.) відносно переговорів УККА, УАКР і невтральними організаціями, між іншим, сказано таке: „Спільна комісія представників УККА, УАКР і невтральних організацій, у проводі з Владикою Василем Лостеном закінчила працю і переслала проєкт узгіднених поправок до статуту УККА. Неузгідненою залишилася справа назви УККА. Голова комісії Владика Лостен запропонував розглянути цю справу на окремому засіданні представників УККА, УАКР і невтральних організацій". Однак, будь-які зміни статуту УККА, зокрема зміна назви, можуть бути схвалені тільки Конгресом Українців Америки — сказано далі у цьому репортажі.

Заступник голови Євген Стахів поінформував, що Рада Української Спадщини і Оборони Українського Імени вже має укомплетований склад управи, про що вже було проголошено в пресі. Тепер рада розпічне збіркову кампанію фондів. УНС і УБС вже здеклярували поважні суми на цю ціль. Також УАКРада зібрала 4,000 дол., які рішено передати до Ради Української Спадщини.

Протоколярний секретар Б. Скорупська брала участь разом із двома представниками з Вашінгтону Богданом Ясінським і В.О. Демчуком, у відзначенні 10-ліття Української Гельсінкської Групи, що відбулося в Конгресі у Вашінгтоні. Цю імпрезу організував Філядельфійський Комітет Оборони Національних і Людських Прав в Україні, відбувши перед тим ряд зустрічей із сенаторами і конгресменами, щоб заплянувати це відзначення, що її постання припадає на 9-го листопада. Однак, з уваги на те, що в тому часі відбудуться вибори і Конгрес не матиме сесій, відзначення річниці УГГ пересунено і воно відбулося 23-го вересня ц.р. У зв'язку з цим рішено переслати на фонд організації Американці в Обороні Людських Прав в Україні на руки голови Божени Ольшанівської 500 дол., що їх задеклярувала Б. Скорупська.

Кореспонденційний секретар д-р Роман Барановський поінформував, що вміжчасі від останніх нарад Екзекутиви 24-го липня зредаговано і видруковано накладом 300 примірників черговий Бюлетень Екзекутиви ч. 2(8), який розіслано з канцелярії УАКР відділам, управам організацій — членів УАКР, членам Екзекутиви, Крайової Ради, Контрольної комісії і Товариського суду. Підготовляється чергове число, яке появиться в грудні ц.р.

Рішено набраний д-ром Р. Барановським звукозапис доповідей трьох експертів про трагедію в Чорнобилі з вибухом нуклеарного реактора, а саме: інж. Ігора Червінського, інж. Романа Цигана і д-ра Степана Семчишина, які працюють в ділянці нуклеарної енергії, переслати до Світової Ради Суспільної Служби СКВУ згідно з їх проханням надсилати матеріяли про Чорнобиль до їх спеціяльної комісії, яка займається цією справою.

Скарбник Роман Данилюк у своєму звіті подав касовий стан, витрат і прибутків. Одним з більших видатків будуть кошти, зв'язані із Конференцією безпеки і співробітництва в Европі для перевірки Гельсінкських угод, що відбудеться у Відні, і виїздом представника УАКРади в рамках СКВУ. Ці кошти мусять бути повернені до СКВУ.

Канцелярія УАКРади буде перенесена в листопаді ц.р. до нового приміщення. Рішено закупити нове устаткування для канцелярії. Керівник канцелярії Д. Ліщинський приходить до здоров'я і незабаром повернеться до праці.

У зв'язку із відзначенням 10-ліття Українського Музею, який здобув собі в так скорому часі належне місце серед культурних установ в Ню Йорку, що відбулося в неділю, 19-го жовтня, в залі готелю Пляза в Ню Йорку, у формі полуденку з відповідною програмою, делеґовано Р. Данилюка взяти участь в бенкеті і репрезентувати УАКРаду і вручити чек на суму 1,000 дол. для Музею.

Д-рові Р. Барановському доручено взяти участь і репрезентувати УАКРаду на прийнятті в Капітолю стейту Ню Йорк в Олбані 15-го жовтня для відзначення і з нагоди видання третього тому, який майже в цілості складається з матеріялів про Великий голод в Україні і про порушення релігійних, національних і людських прав в Україні, що його організує Комітет освіти про голод-геноцид в Україні. Це учительський посібник, що є частиною навчальної програми в стейті Ню Йорк про народовбивство-геноцид. Поява третього тому завершила інтенсивні зусилля групи українських активістів, головно М. Гереця, В. Літинського, д-ра Б. Витвицького та інших та деяких організацій в тому й УНС.

Екзекутива УАКРади прийняла до відома і затвердила зголошення двох організацій про зміни їх представників в Екзекутиві УАКРади, а саме: ОДВУ делеґувало на місце проф. д-ра Петра Стерча Романа Крупку, а УДР на місце інж. Степана Процика д-ра Олега Волянського.

Обговорено фільм „Жнива розпачу" у зв'язку із висвітленням його на телебаченні. Рішено написати листи і признання для Віллієма Баклі і Роберта Конквеста, автора книжки „Жнива смутку", вказуючи рівночасно на деякі помилки і тенденційні ствердження інших двох панелістів, Гарісона Солсбирі і Кристофера Гіченса. Розглянено копії листів до В. Баклі, Р. Конквеста і Г. Солсбирі у зв'язку із панелем на телебаченні 24-го вересня ц.р. окремих осіб, зокрема Ольги Цегельської, представниці УАКРади в стейті Джорджія.

Чергове засідання Екзекутиви передбачено на суботу, 15-го листопада ц.р.

Вшанували їхню пам'ять

Вшанування пам'яті покійників належить чи не до одних із найкращих прикмет всіх християнських народів світу. Цього дотримується з найбільшою повагою і любов'ю у традиціях і діях український народ.

Ми бачимо на яскравих прикладах, як українці вшановують пам'ять своїх ближніх, членів родини, чи знайомих і зокрема великих людей, що відійшли від нас, залишивши по собі непроминальну пам'ять борців за кращу долю свого народу.

Ми молимося за них в церквах, відправляємо по них Служби Божі, панахиди згадуємо про них на різних академіях, сходинах, чи у себе в дома. І обов'язково вшановуємо їхню пам'ять: вставанням з місць, хвилиною мовчанки чи відспіванням „Вічная Пам'ять".

Ми бачимо, як наші визначні наукові установи — Український Гарвардський Університет, Наукове Товариство ім. Т. Шевченка, УВАН, хор „Думка" і багато інших вшановують пам'ять своїх померлих членів. Вони проголошують про їхній відхід у пресі, роблять в їхню пам'ять сходини, дні поминок і.т.п., де обов'язково згадують про їхні добрі діла, їхні осягнення, їхні відважні вчинки.

І справді, подумаймо, як виглядало б наше життя, життя нашого молодого покоління, якби ми позбулися цих великих шляхетних прикмет, якби ми не відзначали пам'ять і дат відійшовших від нас великих людей, чи днів великих історичних подій.

Напевно все це з бігом часу пішло б у забуття, а наше молоде покоління, наші діти, внуки і правнуки, не знали б, хто вони є, з якого роду та з якого народу походять.

Тож хоч в певних періодах часу вшанували пам'ять відійшовших від нас людей; чи відзначати історично — національної події в житті нашого народу є моральним обов'язком кожного свідомого українця чи українки.

Дотримуючись цих засад ось уже котрий раз Товариство Прихильників Державного Центру УНР відзначає і вшановує пам'ять відійшовших від організації в силу Божих і природних законів видатних провідників і членів своєї організації.

У суботу, 20-го вересня 1986 року, після Святої Вечірні була відправлена урочиста Панахида по св. п. Голові Української Держави, Головному Отаманові Військ Української Народної Республіки Симонові Петлюрі, Президентові УНР Андрієві Лівицькому. Президентові УНР в екзилі Степанові Витвицькому та 45-ох членах товариства, які відійшли у вічність на протязі всього існування товариства, тобто на протязі 35-ти років його існування на терені Нюарку — Ірвінгтону, Н. Дж.

Панахиду відправив настоятель церкви Святого Вознесіння Мейплвуду, Н. Дж., о. Іван Наконечний в супроводі церковного хору та вівтарних хлопців. Стійку з прапорами несли: Товариство Прихильників Державного Центру УНР і церква Св. Вознесіння. Коли залунав спів „Вічная Пам'ять", всі молящі склонили коліна.

Після Панахиди в парафіяльній залі відбулися поминки при каві і домашнім печеві. На поминках були вірні і гості з інших церков. Були родини померлих членів, їхні друзі і знайомі. Всі вони прийшли, щоб вшанувати пам'ять як своїх ближніх, так і тих видатних діячів, які протягом довгих років вели вперту боротьбу за звільнення своєї України від московсько-большевицького наїздника.

Сходини були відкриті молитвою, що її відмовив настоятель церкви о. Іван Наконечний. Спомини про покійних дав голова товариства К. Степовий. В своєму слові він зазначив, що серед 45-ох осіб, які відійшли у вічність було: два священики, старшини і вояки армій УНР, Української Галицької Армії, Корпусу Січових Стрільців, Української Повстанської Армії і інших військових формацій. Були видатні особи — професори, науковці, громадські діячки і діячі. Всі вони, будучи членами товариства Прихильників Державного Центру УНР, всеціло підтримували як морально, так і матеріяльно Державний центр, і за це їм належиться честь і слава, та попросив вшанувати покійних відспіванням „Вічная Пам'ять". „Вже мало залишилось тих, сказав К. Степовий, — які ще пам'ятають або й брали участь у відважних боях за свою батьківщину. А тим часом ворог бенкетує. Він ще з більшою силою і жорстокістю і далі провадить свою каїнову роботу, спраямовану на знищення української нації як такої. Наш національний герой св. п. Симон Петлюра ще й сьогодні, не дивлячись на те, що його ось уже 60 років як немає в живих, не дає спокою заправилам з московського Кремля.

Саме тепер, в 60-ту річницю його трагічної смерти в Парижі, той самий ворог з „вибраним народом" двома нападами обезчестили святий храм ім. Симона в Парижі та понищили і забрали різні речі з бібліотеки його імени, та і далі продовжують напади на людей української національности, її Церкву, організації і інше по всіх скупченнях української громадськости".

На закінчення було відспівано „Вічная Пам'ять", яку започаткував настоятель церкви о. Іван Наконечний, а підтримали його спонтанно всі присутні на цій жалобно-урочистій трапезі, що її підготовило Товарство Прихильників Державного Центру УНР Нюарку — Ірвінгтону.

К. Степовий

ПРЕДСТАВНИКИ 12-ОХ РІЗНИХ віроісповідань відбули, під проводом Папи Івана Павла II, поїздку до місцевости Ассісі в Італії, щоб там взяти участь у дні молитви за мир у світі. Участь у цьому молитовному єднанні взяли, крім католиків, християни інших віроісповідань, жиди, американські індіяни, мусулмани, буддисти та інші. Кожний на своїй мові відмовляв спеціяльну молитву за мир, наголошуючи потребу замирення між народами і закінчення міжнародного тероризму, який приносить так багато нещастя для дуже часто невинних і політично незаангажованих людей. Понад 60 інших країн прислали до Ватикану листи, у яких вони золідаризуються з ідеєю спільної молитви. Представник Ватикану заявив кореспондентам, що вже давно не збиралося в одному місці так багато представників релігійних об'єднань.

ІМЕЛЬДА МАРКОС, дружина колишнього президента Філіппін Фердінанда Маркоса, який після виборів і виявлення виборчих скандалів мусів покинути країну і виїхати на еміграцію на Гаваї, все одно живе розкішно. Кореспонденти, які мали змогу зустрітись в останньому часі з подружжям Маркосів інформують, що Імельда витрачає, як колись, тисячі долярів на одяг, квіти, пишні прийняття тощо. Ф. Маркос натомість має велике бажання повернутися до Філіппін на пост президента і в цьому йому допомагають його прихильники, які не тільки влаштовують масові демонстрації і протестують проти уряду президента Коразон Акіно, але, зокрема в останньому часі, займаються підривною, а навіть терористичною діяльністю.

ПОЛІТИЧНІ СПОСТЕРІГАЧІ й аналітики ще й досі не можуть розгадати загадки чому секретар Департаменту оборони Каспар Вайнберґер не протестував проти того, що президент Роналд Реґен, обіцяючи Москві цілковите знищення стратегічної нуклеарної зброї на протязі 10 років, не повідомив його заздалегідь про цей плян. На запитання кореспондентів К. Вайнберґер відповів, що Совєтський Союз ніколи не піде так далеко, щоб позбутися всієї нуклеарої стратегічної зброї і тому він залишає „тяжчу артилерію" критики на пізніше коли дійсно ЗСА знайдуться в небезпеці і коли Білий Дім чи Державний департамент шукатимуть співпраці з Москвою за всяку ціну.

26 жовтня 1986 р. Б.

СЛАВА ІСУСУ ХРИСТУ!

Його Блаженство
Блаженніший Верховний Архиєпископ
Митрополит Української Католицької Церкви,
Кардинал Римської Церкви,
Кир Мирослав Іван Любачівський,
Рим, Італія.

Ваше Блаженство, Блаженніший Отче Владико!

Підтверджую одержання Вашого листа з Риму, датованого днем 14-го жовтня ц.р. Цей Ваш лист відбув дивно довгу дорогу: — він побував у кількох поштових урядах Пенсильванії і Ню Джерзі, аж трапив 24-го жовтня до поштового уряду в Савт Бавнд Бруку.

Ви перепрошуєте за зроблений мені Вами під час радіопередачі в Австралії закид, нібито, на якихось зборах у Торонто я мав сказати, що: — „нашим найбільшим ворогом є не комунізм, а Католицька Церква". Я щасливий довідатись, що Ви дійшли до переконання, що цей Ваш закид був опертий на недостовірних інформаціях. У зв'язку з цим, Ви перепрошуєте мене за неоправданий Ваш закид мені. Не це, Блаженніший Отче Владико, відповідаю стародавнім українським: — Бог простить і я прощаю.

Вповні поділяю Вашу думку, що недалека вже різниця Тисячоліття Хрищення Руси-України вимагає від нас усіх, що носимо ім'я Христа, посиленої підготови для гідного відзначення цієї, повік незабутньої події в житті побожного українського народу. Не зважаючи на вік і пов'язані з ним немочі, декларую мою участь у цій Богові вгодній праці.

Нехай Благодать Господа нашого Ісуса Христа і Любов Бога і Отця та присутність Святого Духа постійно перебуває з нами!

Ваш, з любов'ю у Христі

\+ **Мстислав**
Митрополит

Прийдім усі на бенкет УОКЦентру

Українська Філядельфія починає велику розбудову свого Українського Освітньо-Культурного Центру. Ця велика остання вже стадія розбудови вимагає чималих коштів. Провід Центру заощадив дотепер, ощадною господаркою, деякі фонди, але для цієї розбудови треба ще багато більше.

У зв'язку з цим, УОКЦентер влаштовує кілька імпрез, між ними 100-доляровий бенкет 6-го грудня.

Є багато причин для того, щоб українська громада Філядельфії й околиці допомогла закінчинти розбудову УОКЦентру. Згадаємо тут тільки дві найважливіші причини: в УОКЦентрі приміщуються дві українознавчі школи і передшкілля, у яких навчається понад 400 дітей. Повновартісне приміщення для цих шкіл, приміщення, з якого наші діти могли б бути горді, — це дуже важлива передумовина для того, щоби наші діти не відійшли від нас. Друга велика причина для нашої окремої уваги до УОКЦентру — це розбудова при УОКЦентрі великого, повновартісного апарату Суспільної опіки. При тому УОКЦентер старається здобувати для культурних потреб української етнічної спільноти і для потреб Суспільної служби державні, стейтові й інші фонди, які нам належаться, а з яких ми дотепер майже не користали. Ці старання проводу УОКЦентру є чимраз успішніші.

Хочемо звернути увагу української філядельфійської і довколишньої громади на ще одну дуже важливу причину, чому ми повинні якнайбільш жертвенно допомогти розбудувати УОК Центр. УОКЦ веде і розбудовує гурт високоідейних, розумних і компетентних людей на чолі з д-ром Олександром Черником. Цей виїмковий гурт людей розбудовує і веде УОКЦ величезним вкладом самопосвяти, безкоштовної праці і труду. Публічну школу, що її перебудовано на УОКЦ, куплено перед семи роками за приблизно 250,000 долярів. Сьогодні вартість УОКЦентру оцінюють на півтора мільйона дол. якщо б ми підрахували кошт безкоштовної, жертвенної праці д-ра Черника і його співробітників вкладеної дотепер в організацію, розбудову і ведення УОКЦентру (організація, будівельні роботи, водопровідні, інженерські, організація і ведення книговодства, зладження програм для компютора УОКЦентру і. т. п.), ми одержали б квоту, яка, напевно багато перевищала б один мільйон долярів!

Підтримаймо нашою жертвенністю добру волю, велику жертвенну безкоштовну працю високоідейних працівників, поки вони не втратили охоти, волі або і фізичних сил посвячувати себе для загального добра.

Сто чи двісті дол. за квитки на бенкет для розбудови УОКЦентру — це не так уже багато, коли порівняти це із тисячами годин безкоштовного і переважно дуже компетентного труду, що його жертвують УОКЦентрові д-р Черник і його співробітники.

Прийдім усі! До побачення на бенкеті УОКЦентру 6-го грудня!

Ярослав Татомир

ПОДЯКА

Дня 4-го серпня 1986 р. відійшов у Вічність мій Найдорожчий МУЖ

бл. п. Інж.

ЕВГЕН Т. КАРПЯК

Цією дорогою складаю щиру подяку всім Рідним, Приятелям і Знайомим, які вшанували Покійного своєю участю у похоронних відправах.

В першу чергу дякую о. митратові д-рові Степанові Кнапові за похоронні відправи. Дякую церковному хорові за відспівання Панахид у похоронному заведенні і на цвинтарі, як також за спів під час Похоронної Літургії.

Сердечно дякую Рідним, що прибули з дальших сторін, щоб засвідчити любов і пошану до Покійного, як також тим, що листовно висловили мені співчуття у тій великій втраті.

Невимовна подяка всім тим, що китицями квітів виявили свою пошану до Покійного, як також тим, що замість квітів жертвували на Служби Божі чи зложили дари на суспільні установи.

Моя щира подяка приятелеві Покійного Вп. п. Дмитрові Мандибурі за зворушливі слова прощання над могилою, жінкам при Українськім Домі під керівництвом Вп. п-ні Галини Свіницкої за приготування обильної Тризни, Відділові СУМ-А за зворушливий рецитат-спів під час Тризни, вп. п. Володимирові Лісовичеві, голові ООЧУСУ та д-рові Степанові Тисовському, голові Відділу Т-ва Інженерів за їх словапризнання Покійному під час тризни.

Вдячна Вам Всім —
ОЛЕНА КАРПЯК — вдова

З'їзд ТУІА, УЛТПА і КЛК

У суботу і в неділю, 4-го і 5-го жовтня, відбулася успішна зустріч трьох Товариств: Українських Інженерів Америки, Українських Лікарів Північної Америки і Карпатсько-Лещетарського Клюбу. Цьогорічний З'їзд проходив під знаком чорнобильської катастрофи. Через два дні Союзівка була переповнена учасниками зустрічі, яка вже ввійшла в традицію вище згаданих трьох товариств. Такі зустрічі є конечно потрібні для успішної співпраці між товариствами з одної сторони, а з другої — затіснення співпраці з українським громадянством на терені Америки та в цілій українській діяспорі.

У суботу 4-го жовтня, в год. 10-ій вранці почалась реєстрація учасників зустрічі, яка продовжувалась до 5-ої год. вечора. Від 3-ої год. до 4:30 год. відбувся вокатон, в якому члени брали участь на чолі з головою Головної управи ТУІА інж. Юрієм Базилевським, який разом зі своїм 9-річним сином Андрійком провадили його. Дохід з вакотону йде на видання „Вістей" і „Бюлетеню" ТУІА.

Голова Відділу ТУІА в Ню Йорку Микола Турецький щиро привітав усіх присутніх, які чекали на доповіді, й у своєму вступному слові покликався на німецьку пресу, яка гостро критикує Москву за чорнобильську експльозію.

Відтак М. Турецький представив першого доповідача інж. Ігоря Червінського, який працює інженером, спеціялістом від контролі радіяції в нюйорському департаменті здоров'я. Доповідач дуже добре схопив чорнобильську трагедію, а головно радіяцію, і як вона ділає на здоров'я людей, тварин і рослин. Це є його стисла спеціяльність, хоч він також говорив про будову реакторів та про можливі причини, які могли довести до вибуху реактора в Чорнобилі. Доповідач використав дуже багато матеріялу, головно по лінії радіяції, яка може спричинити великі шкоди для українського народу.

Після доповіді було багато запитань до прелеґента, кожний підходив до цієї справи по-різному. Д-р Филипчак і М. Турецький були такої думки, що це Москва зробила пляново, бо вона мала в тому свою політичну ціль, а саме: застрашити вільний світ атомовою радіяцією, головно Европу, щоб відмовилась від атомового озброєння, що допомогло б Москві здійснити її імперіялістичні пляни, а те, що загине кілька мільйонів невинних українських людей — неважливо.

Інж. Михайло Ільків й інші підходили різно до цієї справи. Це, мовляв, могло статися із занедбання працівників, або це міг бути саботаж.

Інж. Роман Циган, другий доповідач, працює у Філядельфійській електричній компанії, спеціаліст від уряджування атомових реакторів і пристосування до них компюторів, які обраховують силу реактора і розклад горячі в його нутрі. Прелеґент у своїй доповіді говорив більше з технічної сторони тому, що він увесь час працює при атомових реакторах, і підходив більше критично до чорнобильської катастрофи. Він зібрав багато статей з американської і совєтської преси, хоч совєти в кожному своєму повідомленні інакше писали, так що дуже часто одно повідомлення заперечувало інше. На думку доповідача, до часу, доки совєти не дозволять інженерам західніх країн відвідати Чорнобиль, буде тяжко довідатись правду про те, що було причиною чорнобильської катастрофи. Можливо, що це був експеремент, як збільшити потужність реактора, а тому що реактор був переладований плютонами, не можна було знизити температуру.

Після доповіді інж. Р. Цигана багато слухачів ставили питання, але інж. Ю. Базилевський сказав, що Головна управа ТУІА плянує спільно з Українським Інститутом Америки влаштувати конференцію, присвячену чорнобильській катастрофі, а тому, що ми маємо ще одного доповідача, він запропонував, щоб обмежитись із питаннями й дискусією, а почекати до кінця.

Третім доповідачем був голова Відділу Лікарського Товариства на Ню Йорк і Ню Джерзі д-р Степан Семчишин. Він говорив на підставі медичних дослідів про дію радіяції на людське здоров'я, що чорнобильська катастрофа може мати страшні й далекойдучі наслідки для українського народу, бо з цієї атомової експльозії може померти за певний період часу кілька мільйонів людей.

По закінченні доповіді д-ра С. Семчишина ще кількох слухачів зголосились із запитаннями, на які доповідач дав вичерпуючі відповіді.

Під час смачної перекуски з гарячими напитками продовжувалась дискусія про Чорнобиль. В год. 7-ій почався бенкет при виповненій залі.

Відкрив бенкет інж. Турецький, який привітав голову головної управи інж. Ю. Базилевського, голову Карпатського-Лещетарського Клюбу інж. Володимира Гнатківського, д-ра С. Семчишина; членів Головної управи та голів відділів ТУІА, всіх членів Управи КЛК, всіх членів Управи Відділу ТУІА Ню Йорку та всіх присутніх гостей.

Відтак він попросив до провадження цим рідкісним вечором інж. Лева Яцкевича з Філядельфії, який представив почесний стіл і прочитав чудову гумореську, якою збудив веселий настрій серед учасників бенкету. Відтак запросив до мистецької частини Лаврентію Туркевич, яка на бандурі відіграла й відспівала в'язанку українських народних пісень. Лев Яцкевич подякував їй за її чудовий мистецький виступ.

Привітав всіх інж. В. Гнатківський та відмітив присутність добродіїв Клюбу: д-ра Ярослава Рожанковського, інж. Мирона Лепкалюка й інж. Романа Ракочого, ст., склав їм щиру подяку за працю в КЛК. Попросив інж. Юрія Тарасюка, члена Управи КЛК, відповідального за проведення гольфового турніру, проголосити вислід турніру та роздати нагороди. Переможцем турніру став інж. Евген Яросевич з Вашінґтону.

Інж. В. Гнатківський представив присутнім інж. Ореста Мартиновича, який обходив у цьому році 50-ліття членства КЛК. Інж. Орест Мартинович по сьогоднішній день неперевершений переможець в бігу на 100 і 200 метрів, в Галичині й виграв у роках 1936, 1938 роках чемпіонат у п'ятизмагу та отримав срібний лавровий вінець, уфундований 1926 року українськими установами.

(Срібний лавровий вінець був виставлений для оглядання всіх присутніх).

Після цього інж. В. Гнатківський покликав мґра Степана Ганкевича й мґра Юрія Попеля, які є членами Управи КУК, та вручив їм пам'яткові грамоти в доказ вдячности за жертвенну працю над розвитком КЛК. Також запросив присутніх на крайові лещатарські змагання, які відбудуться 14-го лютого 1987 року на теренах гори Мт. Сонг.

Від УЛТПА говорив д-р С. Семчишин, вітаючи всіх.

Кінцеве слово сказав голова нюйоркського Відділу Микола Турецький, який щиро подякував інж. Левові Яцкевичові за гарне проведення вечора; Лікарському Товариству, головно д-рові Степанові Семчишину, інж. Ігореві Червінському інж. Романові Циганові за виголошені доповіді та за співпрацю; подякував голові КЛК інж. Володимирові Гнатківському за добру співпрацю. Щиро подякував голові Головної Управи Інженерів інж. Юрієві Базелевському, членам Головної Управи, членам Управи ТУІА в Ню Йорку за співпрацю у влаштуванні цієї зустрічі. Голова Відділу ТУІА в Ню Йорку подякував усім присутнім за участь у зустрічі й на бенкеті й щиро подякував обом завідуючим Союзівкою — Володимирові Квасові й Володимирові Гайдареві за дуже добру обслугу наших гостей. Він висловив надію, що слідуюча зустріч на Союзівці випаде ще краще, бо можливо, що буде новий мікрофон. Далі голова нюйоркського Відділу звернувся до всіх присутніх з вдоволенням і надією, що всі провели дуже приємно вечір, а закінчимо його на забаві при музиці й в доброму та веселому настрої. Голова сказав, що він вірить, що ми роз'їдемось домів з цієї зустрічі з великим вдоволенням, насолодою і добрим вражінням, яке повинно залишитись в нас до наступної нашої зустрічі на Союзівці.

По Службі Божій в неділю відбулось пленарне засідання, де були заступлені майже всі відділи ТУІА. Інж. Ю Базилевський відкрив засідання, привітав усіх присутніх та подав порядок нарад.

Інж. Роман Гаврилюк прочитав протокол з попередньої пленарної сесії, а згодом перейдено до звітування відділів.

Голова Головної управи поінформував про реорганізацію Відділу в Ню Йорку та згадав про інші відділи на терені Америки, а вітак звітували голови відділів або їхні представники: Ярослав Струтинський, Чикаґо, Олександер Серафин, Дітройт, Методій Борецький, Філядельфія, Микола Ґеча, Ню Джерзі, Сергій Сахарук, Бостон, д-р Тисовський, Мінеаполіс, д-р Василь Наконечний, Вашінґтон.

Голос забирали інженери: М. Ільків, М. Борецький, Я. Струтинський, Іван Хамуляк, М. Ґеча, д-р В. Наконечний. В більшости запити й дискусії відносились до реорганізації і організації відділів ТУІА. Також піднесено справу організації українських молодих професіоналістів.

Виступив також інж. Яців, гість з Канади, з Торонто, як проходить праця українських інженерів на терені Канади.

По вечерпанні всіх запитань і дискусій інж. Ю. Базилевський закрив наради.

Т. М.

Кардинал Люрдусамі відвідав монастир СС Василіянок і Менор коледж

В приміщеннях СОУК (зліва): Владика — Митрополит С. Сулик, куратор Х. Іжак, Кардинал Люрдусамі і д-р І. Мірчук.

Д. Сімон кардинал Люрдусамі, префект Святої Конґреґації для Східніх Церков, відвідав недавно монастир Сестер св. Василія Великого, Академію св. Василія і Менор Джуніор коледж в Дженкінтавні, Па., — установи, які заснували Сестри Василіянки.

Під час відвідин 22-го вересня ц. р. Владику супроводили монсеньйор Джан Дж. Нолен, національний секретар Католицької Нір Іст Велфер Асоціяції, Владика Стефан Сулик, Митрополит-Архиєпископ Філядельфії і о. Мирон Ґрабовський, асистент контролера Архиєпископської канцелярії у Філядельфії.

Сестра Міріям Кляра, ЧСВВ, провінціяльна настоятелька і провінціяльні дорадниці — Сестра Доротея Анна, ЧСВВ, Сестра Павля, ЧСВВ, і Сестра Германа, ЧСВВ, привітали Кардинала Люрдусамі традиційним українським звичаєм, хлібом і сіллю. Кожну Сестру ЧСВВ представлено особисто кардиналові перед гостиною, в якій брали участь всі Сестри і о. Йосиф Бал, капелян Менор Джуніор коледжу.

У своєму слові до Чину СВВ, Владика розказував про свою працю у Індії і пригадував Сестрам, що їхнє щастя у їхніх покликаннях повинно бути заохотою до збільшення покликань серед жінок. Владика також уділив Сестрам Апостольське благословення.

Після оглядин монастиря ЧСВВ, Владика відвідав академію св. Василія Великого. Членки Студентської Ради Карен Полмен, Колін Сімкіс, Ароузія Кешішян і Вікторія Стабіліто привітали Владику квітами. Сестра Карля, ЧСВВ, директорка академії св. Василія офіційно привітала кардинала, провела туру по всіх клясах і показала недавно відновлену капличку. Владика був захоплений цією кімнатою молитви.

У відсутності Сестри Марії Кекилії, ЧСВВ, президентки Менор Джуніор коледжу, яка в той час була поза Філядельфією у справах коледжу, впровадили до коледжу і привітали Владику члени адміністрації Менору — Сестра Целіна, ЧСВВ, діюча заступниця президентки для академічних справ, Сестра М. Франсиска, ЧСВВ, декан студентів, Шемус МекҐренра, Т. О. Р., декан прийнять до коледжу, і Олександер Чічіті, фінансовий директор.

Кардинал Люрдусамі й інші достойні гості відвідали бібліотеку „Базиліяда", Академічний будинок, Центр зубного здоров'я і Студійний Осередок Української Культури. Тут вітали їх члени професорського збору і працівники.

Джін Драч, завідувач бюра Центру зубного здоров'я привітала Кардинала і показала цей центр. Відвідуючи ЦЗЗ, Владика відвідав клясу поширених функцій дентистичної допомоги і запізнався з інструкторкою Тері ДеЛізі та її студентами.

Д-р Ігор Мірчук, директор Студійного Осередку Української Культури Менор Джуніор коледжу, Христина Хомин Іжак, кураторка Музейної Збірки і Анна Максимович, бібліотекарка СОУК, привітали Владику в Студійному Осередку, який з захопленням оглядав надбання СОУК, ціллю якого є збереження і розповсюджування мистецтва і культури.

Після відвідин монастиря ЧСВВ, академії і Менор Джуніор коледжу, Кардинал Люрдусамі відїхав, щоб продовжувати свої 16-денні відвідини Східніх Католицьких Церков у З'єднаних Стейтах Америки.

Бостон відзначив 60-ліття смерти С. Петлюри

Тут заходом УККА Відділу в Бостоні та при співпраці української православної парафії святого Андрея, відзначено 60-ліття трагічної смерти Голови Української Народної Республіки, Головного Отамана Симона Петлюри.

В неділю, 28-го вересня ц.р., о год. 11:30 перед полуднем відправлено Панахиду в українській православній церкві св. Андрея, яку відслужив о. протоєрей Микола Невмержицький, під час котрої співав хор церкви під дириґентурою д-ра Данила Садового.

Почесну стійку тримали члени місцевої станиці ОбВУА з українським прапором і молоддю Осередку СУМА з їх прапорами.

По панахиді о год. 12:30 по полудні відбулася святочна Академія, в залі Парафії св. Андрея, котра була гарно прибрана, а квітами був прибраний образ Симона Петлюри. Заля була вщерть виповнена.

Академія розпочалася внесенням прапорів на залю, українського національного членами місцевої станиці ОбВУА і сумівських — юначками і юнаками місцевого Осередку СУМА, по котрім — віддання почести і хвилина мовчанки.

Голова Відділу УККА мґр Орест Щудлюк відкрив Академію. Привітавши присутніх він підкреслив велику ролю в новітній історії України Симона Петлюру, як символу боротьби за державність України.

Потім він представив присутнім доповідача о. протоєрея Миколу Невмержицького, пароха парафії св. Андрея в Бостоні. Прелеґент глибоко проаналізував минуле нашого народу, а зокрема зупинився над епохою XX століття, у якій жив і діяв Симон Петлюра, найвидатніша особистість у часі будівництва української держави. Публіка нагородила доповідача довготривалими оплесками. Далі після реферату учениця „Рідної Школи" в Бостоні, Христина Голуб, гарно продеклямувала поезію „Бесмертя народу" Леоніда Полтави. Софія Ранюк виконала на фортепіяні вальс Шопена і „Думку" Приського. Церковний хор церкви св. Андрея, під дириґентурою Д. Садового проспівав пісні „Коло млина", „Шумить, гуде дібровонька", „Засумуй, трембіто", і „Ой, на горі там женці жнуть".

Культурно-освітній референт Відділу УККА, Володимир Майкут на закінчення програми подякував всім виконавцям програми, як рівнож всім присутнім, котрі своєю присутністю звеличали це велике небуденне свято. Академію закінчено співом національного гимну.

Д-р Іван Дідюк

Пристрасне...

(Закінчення зі стор. 2)

Збірка в основному написана кованим струнким віршем з деякими незначними порушеннями звиклих ритм. Ці ритмічні відхилення поетка вважає її індивідуальною особливістю. Вона пише: „Це мені дає відчуття, немов я бавлюся зі словами, перекладаючи їх у руках, як дорогоцінні діяманти" (стор. 7).

Підсумовуючи розгляд рецензованої збірки наголошуємо, що Іванна Чорнобривець зуміла вловити й по-мистецькому висловити головні ознаки її ескізів. Зуміла також сказати своє чітке слово про природу як незмінне джерело настроїв, що дає втіху людині в час відпочинку, а часом стає об'єктом боротьби за щастя й красу. В основному в „Ескізах" наша поетка традиційна реалістка, що щедро включає в реалізм романтичне крещендо й суцільну настроєвість імпресіонізму.

У збірці вміщено також статтю „З листа до землячки", що дає потрібні інформації про творчість поетки. Загалом же збірка Іванни Чорнобривець цінне й цікаве видання, позначене пристрасним шуканням нових шляхів в естетичному зображенні нашої дійсности.

Ґорбачова...

(Закінчення зі стор. 2)

справи, на які він дозволяє. (Підмосковські письменники на своїх останніх з'їздах тільки тому відважилися на деякі слабенькі критичні завваги, бо їм на це „ласкаво зволив" червоний московський цар Міхаїл I — Ґорбачов — СЖ). Тепер можна в Совєтському Союзі критикувати корупцію, продажність, впертих бюрократів, лінивство, наркоманію. Але там не можна відповідати на закиди, або перевірити те, що партійні писаки критикують. У московській червоній тюрмі народів немає змагання між часописами чи телевізією за інші погляди. Метою ґорбачовської „гласности" є зробити совєтських громадян більш патріотичними, але не більш ліберальними. Це не світло в темряві, а лазерний промінь у руках Ґорбачова, при допомозі якого він слідкує, чи все робиться так, як він цього хоче.

Совєтські можновладці намагаються маленькими поступками спонукати своїх громадян-рабів до видатнішої праці. Роками режимники обдурювали своїх підлеглих про великі економічні досягнення Москви, що було великою неправдою, бо там увесь час панують недостачі і великі черги. Якщо Ґорбачов хоче, — пишуть західні знавці, — щоб жителі Совєтського Союзу мали охоту допомогти йому в його реформах, про які він покищо тільки говорить, а не діє, то він мусить заперестати цю глупу „пропаґанду про великі успіхи", яких насправді немає.

Найнаявнішим перевіренням, чи направду в Совєтському Союзі діє ґорбачовська „гласніть" була атомова катастрофа в поліській місцевості Чорнобиль, в Україні, де Ґорбачов дуже погано пописався, — пишуть західні коментатори. Він задовго чекав, щоб щось сказати про неї світові. Навіть тепер, п'ять місяців після нещастя, звичайні підсовєтські люди все ще менше знають про деякі сторінки тієї трагедії, аніж західній читач, що довідався про неї з преси.

Також є вістки поза Совєтським Союзом, що особи, які пробували захопити літак в Уфі, не були наркомани, як це подали режимники, а борці за свободу. Бо нащо було наркоманам захоплювати літак? Це свободолюбні люди хотіли втекти з ненависної московської тюрми народів. Якби в московському комуністичному царстві була справжня „гласність", то там дозволили б незалежним газетярам перевірити таку справу. А без перевірки горбачовська „гласність" є просто ще одним, більш успішним способом контролювати всі вісті-новини в московській червоній тюрмі народів.

Хтось з дотепних західніх журналістів вірно написав, що Ґорбачов є такий самий диктатор, як був Сталін, тільки що не має вусів.

БРАК ЧАСТКИ НЕ...

У статті Миколи Бараболяка п.з. „Піде Ґорбачов слідами Денга Шіаопінґа" („Свобода" ч. 198 з 16-го жовтня ц.р.) у другій частині її треба читати: „Отже, не партія веде нині в Китаї і її генсек, як у совєтах". — Ред.

Проситься не відсилати книжки

Адміністрація Видавництва „Свобода" повідомляє, що висилка книжки „Пам'ятаймо про Вінницю!" пера св. п. ред. Андрія Драгана всім передплатникам щоденника „Свобода" закінчилась.

Адміністрація просить, щоб особи, які не зацікавлені цією книжкою, не повертали її до адміністрації, бо це обтяжує її ще додатковими поштовими коштами, а натомість передали книжку „Пам'ятаймо про Вінницю!" іншим особам, зокрема тим, які не є передплатниками „Свободи".